

Stempelafgiften for et dokument kan efter den gældende lov være helt ned til 10 øre. Efter forslaget skal afgiften kun svares, såfremt den udgør 1 kr. eller mere (der er dog gjort undtagelse for vekslers, forsikringspolicer og lodsedler), og der er endvidere for en række dokumenter foreslået sådanne mindstebeløb for det stempelpligtige vederlag, at der ikke bliver tale om stempel på under 10 kr., jfr. herved forslaget § 39 (skibsskøder), § 41 (løsørekontrakter) og § 46 (lejekontrakter).

Den gældende stempellov opererer med tre takstklasser for værdiafgift, nemlig (jfr. lovens § 11):

1. klasses takst, der andrager $\frac{1}{2}$ procent,
2. klasses takst, der andrager 2 promille,
3. klasses takst, der andrager $\frac{1}{5}$ promille.

Der findes dog også i loven afgiftsbestemmelser, som har egne afgiftssatser for værdiafgift, hvorhos der findes afgifter med fast beløb. De nævnte afgiftssatser har siden 1. april 1965 været fordoblet. I forslaget er systemet med de tre afgiftsklasser forladt. Her er afgiften overalt direkte angivet i den enkelte bestemmelse.

Med hensyn til den gældende 3. klasses takst, som indebærer, at det stempelpligtige vederlag skal helt op på 50.000 kr. (siden 1. april 1965: 25.000 kr.), før man når et afgiftsbeløb på 10 kr., bemærkes, at den må forekomme meget lav ikke blot isoleret betragtet, men også set i forhold til afgiftssatserne $\frac{1}{2}$ pct. og 1 pct. for overdragelse af fast ejendom og $\frac{1}{5}$ pct. for overdragelse af skibe samt for stiftelse af fordrings- eller panterettigheder. Den gældende 3. klasses takst er i forslaget forhøjet til 1 promille. Til gengæld vil en række af de dokumenter, som ifølge den gældende lov stemples med 3. klasses takst blive helt afgiftsfri. Dette gælder f. eks. forsørgelseskontrakter, lejekontrakter om løsøre, købekontrakter om værdipapirer, gavedokumenter (bortset fra fast ejendom) og dokumenter om overdragelse af løsøre, good-will eller ophavsrettigheder, når vederlaget ikke overstiger 10.000 kr.

Beregningen af stempelafgiften i henhold til den gældende lov har for visse særlige dokumenter givet anledning til mange vanskeligheder både for de afgiftspligtige og for myndighederne. Dette gælder navnlig ægtepagter, skøder til selskaber og foreninger, dokumenter vedrørende interessentskabs- (samsøjet fra fast ejendom) og lejekontrakter. Man har derfor i forslaget tilstræbt en væsentlig forenkling af disse regler.

I den gældende stempellov er der foreskrevet stempelpligt for en række dokumenter, som ved en revision af loven bør udgå. Det drejer sig navnlig om afgiftsbestemmelser, som enten er forældede, er uden eller af ringe praktisk betydning eller som

ikke naturligt hører hjemme i en stempellov. Følgende bestemmelser er herefter ikke opretholdt i forslaget:

- § 60 (arveforskuks- og arveafkaldsbeviser)
- § 63, stk. 2 (arvefæstekontrakter og arvefæstebreve med ret til at sælge og pantsætte),
- § 65 (dokumenter om overgang af len, stamhuse og fideikommissar til ny besidder),
- § 73 (mægler-slutsedler),
- § 74 (oplagsbeviser),
- § 76 (arvefæstekontrakter uden ret til at sælge og pantsætte, andre fæstekontrakter m. v.),
- §§ 79 og 80 (certepartier, lejekontrakter om skibe og løsøre),
- § 82 (fuldmagter),
- § 83 (forvaringskontrakter),
- § 88 (særskilte beviser for andele i ansvarlige interessentskaber),
- § 109, stk. 1 (erklæringer og afkald),
- §§ 119 og 120 (næringsbeviser),
- § 121 (ansøgninger),
- §§ 122-24 (øvrighedsbevillinger og attester, målebrev m. v.),
- §§ 125-31 (dokumenter vedrørende retsplejen),
- § 132 (protokoller og bøger).

Hertil kommer enkelte andre tilsvarende afgiftsbestemmelser, som er omtalt i bemærkningerne til forslaget enkelte bestemmelser.

For så vidt angår §§ 124-31 bemærkes, at der ved udarbejdelsen af forslag til en ny retsafgiftslovgivning tages hensyn til, at disse stempelafgifter bortfalder.

Ifølge den gældende stempellov skal stemplet som hovedregel beregnes af det i dokumentet aftalte vederlag, men hvis dette ikke står i passende forhold til modydelsens værdi, skal denne værdi lægges til grund (lovens § 13). For gavedokumenter er det desuden (i lovens § 72) udtrykkeligt fastsat, at stemplet skal beregnes af genstandens (gavens) værdi. Reglerne i § 13 og § 72 om, at stemplet, når der ikke er noget vederlag, eller når dette er for lavt, skal beregnes af værdien, er ikke opretholdt i forslaget. De har kun en meget ringe afgiftsmæssig betydning, når det drejer sig om andet end fast ejendom, og for så vidt angår skøder (herunder gaveskøder) på fast ejendom er der ikke tilstrækkelig anledning til at opretholde reglerne, idet den gældende regel om, at skødestemplet aldrig kan beregnes af et lavere beløb end ejendomsværdien, foreslås opretholdt (forslagets § 34).

Ifølge den gældende lovs § 32 er det under et særligt bødeansvar forbudt at udstede stempelpligtige dokumenter til ihændehaveren eller med navn in blanco, medmindre dette særligt er tilladt ifølge